

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 18C/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201508
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7514201508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, Bratislava proti odporcovi: K. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXX/XX, XXX XX G., za účasti vedľajšieho účastníka OZ Právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, zast.: JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 1.111,00 eur s prísl. takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ a odporca nemajú právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 1.111,00 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 01.04.2013 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov tohto konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 20.05.2009 uzatvoril s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300020162, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.493,73 eur. Odporca sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach po 91,28 eur po dobu 30 mesiacov. Na základe dohody sa navrhovateľ s odporcom dohodli na odklade splátok č. 7-9,35-37 a tie sa zaviazal zaplatiť ako splátky č. 31-33 a 52-54. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolvingový úver dňa 22.10.2010 a to vo výške 1.643,04 eur, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v 18 splátkach v sume 91,28 eur. Odporca sa dostal do omeškania o viac ako tri mesiace, a navrhovateľ tak pristúpil k okamžitej splatnosti úveru. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok 1.111 eur ku dňu 01.03.2013, čo doposiaľ neuhradil. Do okamžitej splatnosti úveru uhradila sumu 3.270,44 eur.

Odporca si prevzal návrh spolu s poučením dňa 27.03.2014, vo veci sa nevyjadril, ani nezaslal súdu stanovisko.

Podaním zo dňa 09.05.2014 vstúpil do konania Vedľajší účastník na strane odporcu, a to OZ - právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42247268 so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice. Voči vstupu vedľajšieho účastníka vzniesol námietku navrhovateľ, odporca so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasil, a preto súd uznesením sp.zn.: 18C/151/2014 zo dňa 26.03.2015 rozhodol, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania.

Vedľajší účastník vo svojom stanovisku k prejednávanej veci uviedol, že v zmluve sú dohodnuté úroky v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ich výška činí sumu 398,70%, odporca podľa karty klienta plnil viac, ako plniť mal a preto žiada, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Odporca bol o cene nákladov za poskytnutie úveru zavádzaný a navrhovateľ tak porušil ustanovenia o ochrane spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konal tak v rozpore s dobrými mravmi pri využití nekalých obchodných praktík.

Súd nariadil pojednávanie dňa 29.03.2016, navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania ospravedlnili, odporca sa pojednávania ospravedlnil, a preto súd v zmysle ustanovenia § 101 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa zmluvy o revolvingovom úvere všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o zosplatnení, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartou klienta a samotným žalobným návrhom a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľ uzatvoril dňa 20.05.2009 s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300020162 na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.493,73 eur, ktorý sa zaviazal splácať 30 v mesačných splátkach po 91,28 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 68,83%, RPMN 67,70%. Na základe dohody sa navrhovateľ s odporcom dohodli na odklade splátok č. 7-9,35-37 a tie sa zaviazal zaplatiť ako splátky č. 31-33 a 52-54. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolvingový úver a to dňa 22.10.2010, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach v sume 91,28 eur, pri RPMN vo výške 55,38% a ročnej úrokovej sadzbe 67,53%. Odporca sa s úhradou zameškaných splátok dostal do omeškania až o tri mesiace, preto navrhovateľ pristúpil k okamžitej splatnosti úveru. Nedoplatok neuhradených splátok ku dňu 01.04.2013 eur činí 1.111 eur. Túto čiastku odporca neuhradil, uhradil len 3.270,44 eur. Navrhovateľ tak žiada zaplatiť sumu mu 1.111 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 01.04.2013 až do zaplatenia a náhradu trov tohto konania.

Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka. Súd však mal za to, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať zákon 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 a nasledujúce a zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ust. § 4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z, o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z, o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods.5 zákona č. 258/2001 Z.z, o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 5 zákona č. 258/2001 Z.z., ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace, alebo dvoch splátok.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporkyni bol poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový revolvingový úver s chváleným nákupným rámcom 1.493,73 eur resp. revolvingový úver vo výške 739,39 eur, ktorý odporca aj začal čerpať.

Súd preskúmal danú uzavretú zmluvu a zistil, že neobsahuje niektoré zákonom dané náležitosti, tak ako to ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaje týkajúce sa konečnej splatnosti

spotrebiteľského úveru, celkovú výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru ako aj RPMN a zistil, že tieto sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 20.05.2014, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové obchody pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1-5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 11,70% ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 68,83% resp. pre revolving 67,53% čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi, čo sa pre obdobné úvery v danom období poskytovalo. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 4ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, pretože odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etikou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014, v ktorom sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 11,70% a dohodnutá úroková miera medzi účastníkmi konania činila výšku 68,83% resp. pre revolvingové úvery 67,53% čo vyše šesťnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery aj revolvingy sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov.

Podľa zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.493,73 eur plus revolvingový úver vo výške 739,39 eur, čo spolu činí sumu 2.233,12 eur, z karty klienta a tvrdenia navrhovateľa vyplýva skutočnosť, že odporca vyčerpal sumu 933,47 eur a uhradil sumu 3.270,44 eur. Vzhľadom na to, že súd vyhlásil tento úver ako aj následný revolving za bezúročné a bez poplatkov, odporca uhradil viac ako bola povinný uhradiť a všetky úhrady odporcu mali byť pripísané v celom rozsahu na istinu úveru, súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ v konaní nebol úspešný, teda náhrada trov konania mu neprislúcha. Odporca, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nežiadal priznať, súd preto vyslovil, že náhradu trov konania nepriznáva ani jednému z jeho účastníkov.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať, súd mu tieto trovy nepriznal. Súd považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej-ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove spzn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania bez vedomia a súhlasu odporcu, a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na

rozhodovaciú prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.